Andalusia, terra de reconquesta

Amb Pablo Machín a la banqueta, el Girona només ha guanyat una de les dotze visites que ha realitzat a terres andaluses.

Al Nuevo Colombino va arribar l´única victòria del Girona a Andalusia de l´era Machín.

Seguint la dinàmica que acompanya i acompanyarà al Girona al llarg d'aquesta segona volta gairebé cada cop que li toqui jugar lluny de Montilivi, el desplaçament d'aquesta jornada és d'aquells que imposen respecte. Ja no per l'entitat del rival, que també. Sinó perquè a més d'enfrontar-se a tot un Sevilla, flamant finalista de la Copa del Rei i un dels grans del futbol espanyol, els gironins hauran de fer front a la sempre complicada i atmosfera del Ramón Sánchez Pizjuán, un estadi que és una joia pels locals, però que es pot convertir en un veritable infern per al visitant de torn. A tot això, als blanc-i-vermells els espera un altre obstacle. Un hàndicap més. I és que jugar a Andalusia no els prova. Sigui on sigui, però és un fet provat que parla d'una ratxa nefasta de resultats quan els toca viatjar cap al sud de l'Estat.

Li ha passat al Girona des que va pujar a Segona A, però sobretot en aquesta etapa més recent, ja amb Pablo Machín al capdavant de l'equip. Des que el sorià és a la banqueta, l'equip ha disputat 12 sortides a terres andaluses, entre Lliga regular i play-off per pujar de categoria. El balanç és més que negatiu. Només ha estat capaç de guanyar un cop, ha pogut esgarrapat 5 empats i ha lamentat fins a 6 derrotes. De l'última (i alhora única) alegria ja fa gairebé dos anys. Va ser el 26 d'abril del 2015, al camp d'un Recreativo de Huelva que acabaria perdent la categoria. Aquella tarda, el Girona es va imposar amb claredat i sense oposició. 0-3 amb gols de Sandaza, Granell [http://www.diaridegirona.cat/tags/alex-granell.html] i Lejeune.

La resta, o empats o desfetes. Aquesta temporada s'han rescatat punts dels camps del Màlaga (0-0) i del Betis (2-2). I això que en aquest últim, el Girona tenia la victòria a l'abast amb un gol de Portu [http://www.diaridegirona.cat/tags/portu.html] al descompte que va ser igualat en l'última jugada per una acció de Tello que l'equip no va saber defensar. La temporada passada, ja a la Segona Divisió A, es va perdre a Còrdova (2-1), mentre que es van signar taules a Almeria (0-0), a Cadis (0-0) i a Sevilla, precisament al Sánchez Pizjuán, però contra el filial andalús (3-3). L'any anterior (15/16) va ser molt pitjor. Tot ensopegades. Dues amb el Còrdova (2-1 i 1-0) entre Lliga i promoció; i una altra amb l'Almeria (1-0). En l'exercici 14/15 es va guanyar a Huelva però es va perdre amb el Betis (2-1), mentre que també al Colombino s'havia caigut uns mesos enrere (13/14) en la famosa derrota per 1-0 amb un gol de Nong, a qui el club volia denunciar a l'entendre que havia jugat amb tres equips diferents una mateixa temporada.

Tindrà per tant el Girona l'opció de maquillar aquesta estadística a partir de demà. Ara bé, el Sevilla no és

qualsevol rival i menys al seu estadi, on hi ha perdut ben poc. És més, els andalusos són el quart millor local de la Primera Divisió. Una dificultat afegida.

No hi ha hagut massa fortuna amb Machín, però encara menys sense el sorià. Abans de la seva arribada, i durant els cursos que l'equip es va estar a Segona des que hi va pujar l'any 2008, Andalusia ha estat una autèntica creu per al Girona. No hi ha guanyat pràcticament mai. I això que hi ha viatjat un munt de vegades. Les dades són contundents. Abans de l'aterratge de Machín al club, i a Segona A, els gironins hi havien disputat 23 partits entre Lliga i play-off. Només va ser capaç de guanyar-ne tres: 0-1 al Betis (09/10), 0-2 a Xerez (12/13) i 1-3 a Huelva (12/13). Curiosament, el Colombino és l'únic estadi on ha repetit victòria. Va poder esgarrapar cinc empats. Per contra, va patir fins a 15 derrotes, que es diu ben aviat. Alguna d'elles, ben significatives.

La temporada 11/12, tot acabant la primera volta, el Girona va encaixar un dolorós 4-0 al camp del Recreativo. Va ser el detonant per a una directiva que aquell mateix dia decidia destituir Raül Agné del càrrec. Un curs més tard, el drama es va viure per partida doble a Almeria. A l'estadi Juegos Mediterráneos, l'equip que llavors dirigia Rubi des de la banqueta deia adeu a tota opció de pujar directe a Primera al perdre per 2-1. Aquell dia, l'àrbitre Ocón Arraiz es va empassar un penal claríssim del central Trujillo sobre Acuña que hauria pogut canviar, i molt, el signe del partit. Tot i la relliscada, s'aconseguiria la classificació per al play-off. En l'última eliminatòria, el pas previa per pujar o no a l'elit, de nou l'Almeria es va creuar en el camí dels gironins. El desenllaç es va disputar al seu estadi. Un cop més, derrota. Aquest cop, sense discussió: 3-0.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/02/10/andalusia-terra-reconquesta/895121.html?utm_source=rss